

Opłata sądowa w sprawach o roszczenia wynikające z czynności bankowych

*Glosa do uchwały Sądu Najwyższego z 26 października 2016 r.
(III CZP 59/16)*

W sprawach o roszczenia wynikające z czynności bankowych, o których mowa w art. 5 ust. 1 i 2 p.b., do uiszczenia opłaty stosunkowej przewidzianej w art. 13 ust. 1a u.k.s.c. w brzmieniu obowiązującym od 27.11.2015 r. do 14.04.2016 r. obowiązany był każdy podmiot wnoszący do sądu pismo podlegające opłacie.

ALEKSANDRA NADOLSKA

I. W dniu 26.10.2016 r. Sąd Najwyższy po rozpoznaniu w Izbie Cywilnej zagadnienia prawnego w sprawie o sygn. akt III CZP 59/16 podjął uchwałę, której treść przedstawiono powyżej.

Rozstrzygając sprawę w ramach zadanego pytania prawnego, Sąd Najwyższy stwierdził, że przywilej fiskalny w postaci zmniejszonej opłaty ma za zadanie ułatwić dochodzenie roszczeń, a skoro art. 13 ust. 1a u.k.s.c.¹ jest samodzielną regulacją, to nie ma podstaw do sięgnięcia do poprzednio obowiązujących przepisów. Sąd uznał jednocześnie, że językowa wykładnia w tym przypadku wystarcza do rozstrzygnięcia, że art. 13 ust. 1a u.k.s.c. ma zastosowanie do roszczeń wynikających z art. 5 p.b.², bo w tym przepisie (ust. 1) nie ma ograniczenia tylko do banków, a ma to miejsce tylko w ust. 2. Skoro zatem ustawodawca nie rozróżnia podmiotów wnoszących pismo, brak podstaw do wykładni zwężającej, również w obliczu konstytucyjnej zasady równości wobec prawa. Sąd Najwyższy przypomniał ponadto, że przelew nie zmienia tożsamości wierzytelności, następuje tylko zmiana podmiotu, który na podstawie sukcesji singularnej nabył wierzytelność, dlatego preferencyjna opłata powinna dotyczyć również jego.

¹ Ustawa z 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U. z 2014 r., poz. 1025, ze zm.), dalej: „u.k.s.c.”.

² Ustawa z 29.08.1997 r. – Prawo bankowe (t.j. Dz.U. z 2015 r., poz. 128, ze zm.), dalej: „p.b.”.